

ກໍາວິນິຈລັຍຂອງ ຄາສຕຣາຈາຍ໌ ດຣ.ອືສສະ ນິຕິທຳນໍ້ປະກາດ ຕຸລາກາຮຄາລວິຫຼວມນູ້ລູ

ທີ ១១/២៥៤១

ວັນທີ ៦ ຕຸລາຄມ ២៥៤១

ເຮືອງ ສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນຂອ້າສັ່ງສຳນວນຄົດໃຫ້ສາລວິຫຼວມນູ້ລູວິນິຈລັຍ

ตามหนັ້ງສື່ອທີ່ ຍັງ ០៥០៣/២៥៤៨៣ ລົງວັນທີ ៣០ ກຣກກວາມ ២៥៤១ ກຣະທຣວງຢຸຕິຮຣມໄດ້
 ຮາຍງານສາລວິຫຼວມນູ້ລູວ່າ ນາງຄີຣີພຣ ພຣສຸທີ່ບໍ່ພົງໝໍ ຈຳເລີຍທີ່ ៦ ໃນຄົດແພ່ງໝາຍເລຂແດງທີ່ ១០៥៥/
 ២៥២៦ ຂອງສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນ ຮະຫວ່າງ ນາຍຍັງ ບຣນທອງໜຸ່ມ ກັບພວກຮວມ ២ ຄນ ໂຈທກໍ ນາງມຸ່ຍເອີງ
 ແຊ່ຕັ້ນ ກັບພວກຮວມ ៨ ຄນ ຈຳເລີຍ ໄດ້ຢືນຄໍາຮ່ອງຕ່ອສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນ ໂດຍແຢ້ງວ່າບັນທົມຢູ່ຕີ່ສາລ
 ໃໃນບັນກັບແກ່ຄົດຕາມຄຳພິພາກນາສາລົງກົາທີ່ ៤៥៣២/២៥៣៦ ຊັດແຢ້ງຕ່ອຮັບຮວມນູ້ລູ ແລະຂອ້າສາລ
 ສ່ວນຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ຮ່ວມຕ່ອສາລວິຫຼວມນູ້ລູ ເພື່ອພິຈາລະນາວິນິຈລັຍ ສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນຈຶ່ງຂອ້າສາລ
 ຍຸຕິຮຣມສ່ວນຄວາມສ່ວນຄົດຕັ້ງກ່າວຕ່ອສາລວິຫຼວມນູ້ລູ ກຣະທຣວງຢຸຕິຮຣມຈຶ່ງສ່ວນເອກສາດັ່ງກ່າວຕ່ອ
 ສາລວິຫຼວມນູ້ລູເພື່ອພິຈາລະນາວິນິຈລັຍ ຫຼຶງປະກວາຍລະເອີຍດາມສ່ວນຄໍາຮ່ອງດັ່ງກ່າວວ່າ ຄົດນີ້ໂຈທກໍຟ່ອງວ່າ
 ທີ່ດິນໂຄນດເລຂທີ່ ៥៥៧៥ ຕໍ່ນັບລຸນຄີ (ຄລອງບຸນຄີ) ອຳເກອໄທຣນ້ອຍ (ບາງປາ) ຈັງຫວັດນນທບ່ຽນ
 ເນື້ອທີ່ ១៥០ ໄວ ພຣສົມືທວິ່ຈາກ (ພຣ) ເຈົ້າຂອງກຣມສີທີ່ໄດ້ໃຫ້ບຸຄຄລອື່ນເຫັນເຫັນ ໂຈທກໍ
 ທີ່ສອງໄດ້ເຫັນເຫັນສືບຕ່ອງຈາກບົດມາຕັ້ງແຕ່ ພ.ສ. ២៥២០ ໃນພື້ນທີ່ຄນລະ ២៥ ໄວ ຈຳເລີຍທີ່ແປດ
 ໄດ້ຮ່ວມກັນຮັບຊື່ອທີ່ດິນແປລັດັ່ງກ່າວຈາກຫລວງພຣສົມືທວິ່ຈາກ (ພຣ) ໃນຮາຄາ ១,៤០០,០០០ ນາທ
 ກາຣໂອນຫາຍທີ່ດິນແປລັດັ່ງກ່າວຈາກຫລວງພຣສົມືທວິ່ຈາກ (ພຣ) ຜູ້ໄໝເຫັນທີ່ດິນໄມ້ໄດ້ແຈ້ງກາຣ່າຈະບາຍ
 ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວໄໝໂຈທກໍທີ່ສອງຜູ້ເຫັນໄດ້ກ່າວກ່າວ ໂຈທກໍປະສົງຄົງຈົ່ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕ່ອງຈຳເລີຍ
 ທີ່ແປດໄໝໂອນຫາຍໄໝໂຈທກໍທີ່ສອງຄນລະ ២៥ ໄວ ໃນຮາຄາໄວ້ລະ ១០,០០០ ນາທ ຕາມຮາຄາທີ່ຂໍອມາດາມ
 ສີທີ່ກົງໝາຍນູ້ລູຢູ່ໄວ້ ແຕ່ຈຳເລີຍໄມ່ຍ່ອມຫາຍໃໝ່ ໂຈທກໍຈຶ່ງພື້ນສາລເພື່ອນັ້ນກັບໄໝຈຳເລີຍໂອນຫາຍທີ່ດິນ
 ທີ່ພິພາຫໄໝໂຈທກໍຄນລະ ២៥ ໄວ ຕາມຮາຄາດັ່ງກ່າວ ສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນເຫັນວ່າພື້ນຂອງໂຈທກໍເຄລືອບຄລຸມ
 ຈຶ່ງພິພາກນາຍກີ່ພື້ນ ໂຈທກໍທີ່ສອງຢືນອຸທຮຣນ໌ ສາລອຸທຮຣນ໌ພິພາກນາຍຢືນ ໂຈທກໍທີ່ສອງກົາ ສາລົງກົາເຫັນວ່າ
 ພື້ນຂອງໂຈທກໍໄມ້ເຄລືອບຄລຸມ ຈຶ່ງພິພາກນາຍກີ່ພິພາກນາຍອົງການສາລ້ນຕັ້ນ ແລະສາລອຸທຮຣນ໌ ໄ້ສາລ້ນຕັ້ນ
 ມີຄຳພິພາກນາຍໃໝ່ຕາມນັ້ນທີ່ສາລົງກົາໄດ້ວິນິຈລັຍໄວ້ໃນຄຳພິພາກນາສາລົງກົາທີ່ ២៥៥/២៥៣៣ ລົງວັນທີ ២៥
 ມកຣາຄມ ២៥៣៣ ສາລັງຫວັດນນທບ່ຽນໄດ້ພິພາກນາຍໃໝ່ແລ້ວ ພິພາກນາຍໄໝຈຳເລີຍທີ່ແປດໂອນຫາຍທີ່ດິນ
 ຕາມໂຄນດເລຂທີ່ ៥៥៣៥ ຕໍ່ນັບລຸນຄີ (ຄລອງບຸນຄີ) ອຳເກອໄທຣນ້ອຍ (ບາງປາ) ຈັງຫວັດນນທບ່ຽນ

ให้แก่โจทก์ทั้งสองคนละ ๒๕ ไร่ ตามพื้นที่เช่าที่นาเดิมในราคาร้อยละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตามราคากลางที่ซื้อมา หากจำเลยทั้งแปดไม่โอน ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยทั้งแปดอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งแปดถูกต้อง ศาลมีภัยพิพากษายืน ผู้ร้องชื่นเป็นจำเลยที่ ๖ จึงได้ยืนคำร้องต่อศาลจังหวัดนนทบุรีดังกล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งมีประเด็นดังนี้

๑. ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาศาลมีภัยที่ ๒๕๕/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๑ ที่พิพากษาให้ศาลมีภัยพิจารณาพิพากษาใหม่ และคำพิพากษาศาลมีภัยที่ ๔๕๓๒/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ที่พิพากษาให้โจทก์ชนะคดี ผู้พิพากษาร้องเป็นองค์คณะลงลายมือชื่อ “ไม่ครบองค์คณะและประธานศาลฎีกาได้บันทึกไว้ว่าผู้พิพากษาที่นี่ได้ลงลายมือชื่อในคำพิพากษา ได้ลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่างคำพิพากษาแล้ว แต่มิได้จดแจ้งรายการข้อความให้ปรากฏชัดแจ้งว่า “และมีความเห็นพ้องด้วยคำพิพากษานั้น” จึงไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ยื่นข้อคดีหรือແย়েংต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ และต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่อาจกล่าวอ้างคำพิพากษาศาลมีภัยที่ ๔๕๓๒/๒๕๓๖ มาเป็นเอกสารหลักฐานดำเนินการบังคับคดีนี้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาได้ และไม่อาจถือได้ว่าคำพิพากษาศาลมีภัยดังกล่าวเป็นอันถึงที่สุด อันต้องด้วยมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาศาลมีภัยดังกล่าวถึงที่สุดแล้วหรือไม่

๒. ผู้ร้องเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้ให้ใช้การจดแจ้ง และหรือให้คำพิพากษาดังกล่าว บังคับกับคดีนี้ย่อมเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ และในการที่ศาลจะใช้บังคับบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นแก่คดีนี้ ผู้ร้องในฐานะจำเลยที่ ๖ ได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ

พิจารณาแล้ว เห็นว่าคำกล่าวของผู้ร้องที่ว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายได้ให้ใช้การจดแจ้ง... ย่อมเป็นอันใช้บังคับมิได้” ตามประเด็นข้อ ๒ ข้างต้น เป็นคำกล่าวที่หัวน ไม่ครบถ้วน กระบวนการ ทำให้ไม่เข้าใจว่าผู้ร้องโดยແย়েংต่อบทบัญญัติตามมาตราใดของกฎหมายได้บัดหรือແย়েংต่อรัฐธรรมนูญ มาตราใด แต่มีพิจารณาประกอบกับข้อโต้แย้งตามประเด็นข้อ ๑ ที่ว่า “ประธานศาลฎีกาได้บันทึกไว้ว่า “ประชานศาลมีภัยพิจารณาได้ แต่เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อโต้แย้งตามประเด็นข้อ ๑ ที่ว่า “ประชานศาลมีภัยพิจารณาได้บันทึกไว้ว่า “และมีความเห็นพ้องด้วยคำพิพากษานั้น” จึงไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง” ย่อมเข้าใจได้ว่า คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายได้” ดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้ร้องหมายถึงบทบัญญัติ มาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง”

ในเบื้องต้นนี้ จะพิจารณาว่าการยื่นคำร้องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโดยแยกยังว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญ จะได้พิจารณาวินิจฉัย” จะเห็นได้ว่า ตามนัยของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว การร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใดต้องด้วยมาตรา ๖ ต้องกระทำในขณะที่ศาลยังมิได้พิพากษากดีนั้น เพราะข้อความในบทบัญญัติดังกล่าวที่ว่า “ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว” ย่อมแสดงให้เห็นโดยปริยายว่าคดีนี้ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาของศาล ดังนั้น การที่ผู้ร้องร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ขัดหรือแย้งต่อกำหนดมาตรา ๒๓๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย หลังจากที่ศาลฎีกາได้มีคำพิพากษากดีที่ผู้ร้องเป็นจำเลยแล้ว จึงไม่เป็นไปตามนัยมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวข้างต้น และไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ส่วนกรณีที่ผู้ร้องร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลมฎีกາที่ ๒๕๕/๒๕๓๑ และคำพิพากษาศาลมฎีกາที่ ๔๘๓๒/๒๕๓๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติใด ๆ ของรัฐธรรมนูญให้สิทธิแก่คู่ความที่จะร้องขอต่อศาลมีอำนาจพิจารณาความแพ่ง ให้พิจารณาพิจารณาวินิจฉัยว่า คำพิพากษาของศาล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ การร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาศาลมฎีกາดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อบบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญจึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยที่การร้องขอให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องตามคำร้องดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงวินิจฉัยยกคำร้องของผู้ร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.อิสสรະ นิติทัณฑ์ประภาศ^๑
ดุลการศาลมีอำนาจพิจารณาความแพ่ง